

- 2) Termin przedawnienia określony w art. 3 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 2988/95 ma zastosowanie nie tylko do postępowania w sprawie nieprawidłowości prowadzących do nałożenia kar administracyjnych w rozumieniu art. 5 tego rozporządzenia, lecz również do postępowań prowadzących do podjęcia środków administracyjnych w rozumieniu art. 4 wspomnianego rozporządzenia. O ile art. 3 ust. 3 tego rozporządzenia umożliwia państwom członkowskim stosowanie terminów przedawnienia dłuższych od terminów cztero- lub trzyletnich przewidzianych w art. 3 ust. 1 akapit pierwszy wynikających z przepisów prawa powszechnego poprzedzających ustanowienie tego rozporządzenia, o tyle stosowanie dwudziestoletniego terminu przedawnienia wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celu ochrony interesów finansowych Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 7.9.2013.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 1 października 2014 r. – Rada Unii Europejskiej przeciwko Alumina d.o.o. i Komisji Europejskiej

(Sprawa C-393/13 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Dumping — Rozporządzenie wykonawcze(UE) nr 464/2011 — Przywóz zeolitu A w postaci sproszkowanej pochodzącego z Bośni i Hercegowiny — Rozporządzenie (WE) nr 1225/2009 — Ustalenie wartości normalnej — Pojęcie zwykłego obrotu handlowego]

(2014/C 421/18)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.-P. Hix, pełnomocnik, wspierany początkowo przez G. Berrischa, a następnie przez D. Gerardina, adwokatów)

Druga strona postępowania: Alumina d.o.o. (przedstawiciele: J.-F. Bellis i B. Servais, adwokaci), Komisja Europejska

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Rada Unii Europejskiej pokrywa koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 274 z 21.9.2013.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 1 października 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Zjednoczone Królestwo) – E przeciwko B

(Sprawa C-436/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 — Artykuły 8, 12 i 15 — Jurysdykcja w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej — Postępowanie dotyczące pieczy nad dzieckiem, które ma zwykle miejsce pobytu w państwie członkowskim miejsca zamieszkania swojej matki — Prorogacja jurysdykcji na rzecz sądu państwa członkowskiego miejsca zamieszkania ojca tego dziecka — Zakres)

(2014/C 421/19)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: E

Strona pozwana: B

Sentencja

Jurysdykcja w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, prorogowana zgodnie z art. 12 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 na rzecz sądu państwa członkowskiego, przed którym podmioty odpowiedzialności rodzicielskiej wszczęły postępowanie na podstawie wspólnego porozumienia, ustaje wraz z ogłoszeniem prawomocnego orzeczenia w ramach tego postępowania.

(¹) Dz.U. C 298 z 12.10.2013.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 2 października 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Société Fonderie 2A przeciwko Ministre de l'Économie et des Finances

(Sprawa C-446/13) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 8 ust. 1 lit. a) — Określenie miejsca dostawy towarów — Dostawca mający siedzibę w państwie członkowskim innym niż siedziba nabywcy — Przetworzenie towaru w państwie członkowskim siedziby nabywcy]

(2014/C 421/20)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Société Fonderie 2A

Strona pozwana: Ministre de l'Économie et des Finances

Sentencja

Artykuł 8 ust. 1 lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r., należy interpretować w ten sposób, że miejsce dostawy towaru sprzedanego przez spółkę z siedzibą w jednym państwie członkowskim nabywcy z siedzibą w innym państwie członkowskim, w odniesieniu do którego sprzedawca zlecił usługodawcy mającemu siedzibę w tym innym państwie członkowskim roboty wykończeniowe mające na celu uczynić ów towar zdatnym do dostawy, przed wysłaniem go przez rzeczonygo usługodawcę nabywcy, należy uważać za znajdujące się w państwie członkowskim siedziby nabywcy.

(¹) Dz.U. C 304 z 19.10.2013.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 2 października 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-478/13) (¹)

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2001/18/WE — Zamierzone uwalnianie do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie (GMO) — Wprowadzenie do obrotu — Artykuł 31 ust. 3 lit. b) — Lokalizacja upraw GMO — Obowiązek powiadomienia właściwych władz — Obowiązek ustanowienia publicznego rejestru — Lojalna współpraca]

(2014/C 421/21)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Bianchi i M. Owsiany-Hornung, pełnomocnicy)